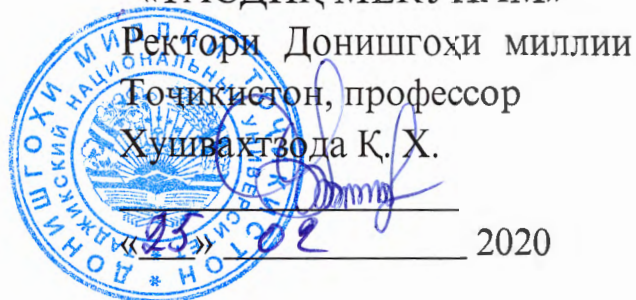

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Ректори Донишгоҳи миллии
Тоҷикистон, профессор
Хушвахтзода Қ. Х.

2020

ХУЛОСАИ ДОНИШГОҲИ МИЛЛИИ ТОҶИКИСТОН

Диссертатсияи доктории «Хусайн Воизи Кошифӣ ва суннати тафсирнигории Куръон ба забони форсии тоҷикӣ (асрҳои X-XV)» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филология аз рӯи ихтисоси 10.01.01. – Адабиёти тоҷик дар кафедраи таърихи адабиёти тоҷики Донишгоҳи миллии Тоҷикистон ба анҷом расидааст.

Абдуқодирзода Саидмуқаррам, раиси Шӯрои уламои Маркази исломии Ҷумҳурии Тоҷикистон аз соли 2015 дотсенти кафедраи муносибатҳои байналхалқии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон аст. Ӯ солҳои 1995-2003 бакалавриат ва магистратураи Донишгоҳи байналмилалӣ исломии Исломободи Покистон ва соли 2010 факултети журналистикаи Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро бо ихтисоси журналистика хатм кардааст.

Абдуқодирзода Саидмуқаррам соли 2012 диссертатсияи номзадӣ худро дар мавзӯи «Арзишҳои адабии “Чаҳор мақола”-и Низомии Арӯзии Самарқандӣ» аз рӯи ихтисоси 10.01.03 – Адабиёти мамолики хориҷӣ (адабиёти тоҷик) ҳимоя кардааст.

Мушовири илмии ӯ доктори илмҳои филологӣ, академики Академияи илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон, профессори кафедраи назария ва адабиёти навини форсии тоҷикии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон М. С. Имомзода мебошад.

Мавзӯи диссертатсия дар Шӯрои олимони факултети филологияи тоҷики ДМТ (04.12.2015, қарори №3) ва дар Шӯрои олимони ДМТ (29.12.2015, қарори №5) тасдиқ шудааст.

Аз муҳокимаи диссертатсия чунин натиҷагирӣ карда шуд:

Дар диссертатсия масъалаи фаъолияти тафсирнависи Хусайн Воизи Кошифӣ ва суннати тафсирнигории Куръон ба забони форсии тоҷикӣ (асрҳои X-XV) таҳқиқ шудааст. Хусайн Воизи Кошифӣ парвардаи муҳити адабии Ҳироти замони Абдурраҳмони Ҷомӣ ва Амир Алишери Навоӣ буда, дар таърихи илму адаби форсии тоҷикӣ мақоми шоистаро касб кардааст. Вай донишманди пурқор ва огоҳ аз равишҳои маърифатии калом дар урфи

порсию арабӣ буда, таснифоту таълифоти зиёде ба мерос гузоштааст, ки аксари онҳо ба забони форсии тоҷикӣ нигошта шудаанд. Доираи мавзӯоти мундариҷ дар асарҳои Кошифӣ васеъ буда, дар он миён яке аз шоҳҳои муҳиммашро тафсирависӣ ташкил медиҳад. Ба қалами Ҳусайн Воиз чаҳор китоби тафсир нигошта шудааст, ки дар он миён китоби “Мавоҳиби Алийя”, ки бештар бо номи “Тафсири Ҳусайнӣ” шинохта мешавад, ба сабаби ҷомеият ва равиши махсуси тасниф хеле машҳур мебошад. Ин китоби тафсир дар миёни аҳли илму адаб, махсусан қуръонпажӯҳон, ба сифати яке аз беҳтарин тафсирҳои шинохта шудааст, ки ба забони форсии тоҷикӣ ба Қуръони маҷид навишта шудааст. Китоби “Тафсири Ҳусайнӣ”, гузашта аз аҳаммияти маърифатии он дар шинохти каломи Ҳудованд ва балоғату фасоҳати нотакрораш, аз нигоҳи молик будан ба аҳаммияти вижаи илмию адабӣ ҳамчун асари пурарзиш ҷузъи муҳими адабиёти асримиёнагии форсу тоҷик ба шумор меояд.

Аҳаммияти мавзӯи таҳқиқ дар он зоҳир мегардад, ки омӯзиш, баррасӣ ва таҳқиқи китобҳои тарҷума ва тафсирҳои, ки дар заминаи маърифати каломи раббонӣ дар тӯли асрҳо ба миён омадаанд, чи ба сурати кулӣ ва чи ба таври ҷузъӣ, дар адабпажӯҳии тоҷик чандон раванқ надорад. Омӯзиши васеи ин масъала аз назари адабпажӯҳони кишвар дур монда, ҳанӯз чун манобеи арзишманди адабӣ баррасии шоиста наёфтаанд. Муаллифи диссертатсия масъалаи омӯзиши саҳми Ҳусайн Воизи Кошифӣ дар тафсирависӣ бар Қуръони каримро ба миён гузошта, тафсири “Мавоҳиби Алийя” (“Тафсири Ҳусайнӣ”)-ро аз назари аҳаммият ва арзиши илмию адабӣ, суннату навоарӣ, ҷиҳатҳои илмию адабӣ ва вижаҳои сабки нигоҳиш таҳқиқ кардааст.

Мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот. Таҳлилу таҳқиқи муфассали шахсияти илмию адабӣ, ҷаҳонбинӣ, фаъолияти тафсирависии Ҳусайн Воизи Кошифӣ ва суннати тафсирнигории Қуръон ба забони форсии тоҷикӣ дар асрҳои X-XV мақсади асосии муаллифи рисола мебошад. Барои ҳаллу фасли ин ҳадаф муаллифи рисола дар назди худ чунин вазифаҳо гузоштааст:

- баррасии зиндагинома, масъалаҳои марбут ба таҳсилот, касби камол ва ҷаҳонбинии Ҳусайн Воизи Кошифӣ;

- табақабандии мавзӯии мероси илмию адабии Ҳусайн Воиз: таснифоти адабӣ, фаъолияти шоирӣ, таълифоти илмӣ, китобҳои тафсир, асарҳо дар мавзӯҳои дигар ва таъйини мақоми китобҳои тафсир дар он миён;

- баррасии суннати тафсирнигорӣ бар Қуръон ба забони форсии тоҷикӣ то замони Ҳусайн Воиз;

- таҳқиқ дар масъалаи тарҷумаи тафсирҳои арабии Қуръон ба форсӣ ва тафсирҳои таълифшуда ба забони форсии тоҷикӣ;

- баррасии нусхаҳои хаттӣ ва чопии “Мавоҳиби Алийя”;

- баррасии “Тафсири Ҳусайнӣ” аз назари сарчашмашиносӣ, таъйини манобеъ ва маохизи асосӣ дар таълифи тафсир;

- таъйини арзишҳои илмию адабии “Тафсири Ҳусайнӣ”: фарогирии ашъори арабию форсӣ, истиқболи суханони арбоби таҳқиқ, истишход ба қасаси машҳури анбиё ва ҳикоёт, баҳрагирӣ аз гуфтаҳо ва андешаҳои орифону сӯфиёни машҳур;

- таҳқиқи “Тафсири Ҳусайнӣ” аз ҷиҳати вижагиҳои сабки тарҷумаву тафсир;

- баррасии масъалаи пайравони Ҳусайн Воиз дар тафсирнигорӣ.

Сарчашмаҳои муҳим ва дараҷаи аввали ин таҳқиқот таърихи ва асарҳои таърихӣ асримиёнагӣ, китобҳои тарҷума ва тафсирҳои Қуръон, ки ба забони форсии тоҷикӣ дар асрҳои X-XV таълиф шудаанд, асарҳои илмию адабӣ ва китобҳои тафсири Ҳусайн Воизи Кошифӣ: “Қавохир-ут-тафсир ли туҳфат-ул-Амир”, “Мухтасар-ул-қавохир”, “Қомеъ-ус-ситтин”, “Мавоҳиби Алийя” (“Тафсири Ҳусайнӣ”) ба шумор мераванд. Ҳамчунин, дар қараёни қор зимни таҳқиқу қиёс аз осори илмӣ-таҳқиқие, ки ҳам аз ҷониби донишмандони тоҷик ва ҳам хориҷӣ роҷеъ ба тарҷумаву тафсирнигорӣ бар Қуръони қарим, мероси илмию адабӣ ва китобҳои тафсири Ҳусайн Воиз таълиф шудаанд, ба сифати сарчашмаҳои ёвари таҳқиқот қорбасти гардидааст.

Асосҳои назарӣ ва методологии ин диссертатсияро асарҳои илмию назарии муҳаққиқони ватанию хориҷӣ, ба монанди Х. Шарифов, А. Сатторов, А. Абдусатторов, М. Нарзиқул, А. Насриддинов, Ф. Насриддинов, Е. Э. Бертелс, И. С. Брагинский, З. Сафо, Қ. Ноинӣ, Б. Хуррамшоҳӣ, М. Х. Беҳрӯз ва дигарон ташкил медиҳад.

Диссертант дар раванди таҳқиқ асосан аз методи таърихӣ-муқоисавӣ, ки барои равшан намудани қанбаҳои таърихӣ масъалаҳои таҳқиқ имкони бештар медиҳад, истифода қардааст. Ҳамчунин муаллифи диссертатсия ба усулҳои таърихӣ-адабӣ, тавсифӣ, китобхонаӣ, оморӣ, бо назари интиқодӣ муносибат қардан ба сарчашмаҳо, манобеи илмию адабӣ, ки дар пажӯҳиши илмҳои қомеашиносӣ васеъ истифода мешаванд, таъя намудааст.

Навоварии таҳқиқ дар он ифода меёбад, ки дар диссертатсия қори нахуст ба таври фарогир масъалаҳои алоқаманд ба зиндагинома, мероси илмию адабӣ, шахсияти эҷодӣ ва ҳувияти адабӣ, қаҳонбинӣ, қабӯлияти тафсирнависи Ҳусайн Воизи Кошифӣ, суннати тафсирнигории Қуръон ба забони форсии тоҷикӣ дар асрҳои X-XV ба таври монографӣ мақриди таҳлилу таҳқиқи адабиётшиносӣ қарор гирифтааст. Масъалаи тафсирнигорӣ ба Қуръони қарим ба забони форсии тоҷикӣ дар қосилаи муайяни қамонӣ ва дар қиёс ба таърихҷаи тафсирнигорӣ ба равии мақкур муайян қардани

сахми Ҳусайн Воизи Кошифӣ дар ривочи тафсирависӣ бар Қуръон бори аввал мавриди пажӯҳиш қарор дода шудааст.

Муаллифи рисола машҳуртарин китоби тафсири бар Қуръони азимушшаън навиштаи Ҳусайн Воизи Кошифӣ – “Мавоҳиби Алийя” (“Тафсири Ҳусайнӣ”)-ро ба таври фарогир, бо назардошти мавҷудияти нусхаҳои дастнавису ҷопии асар, сарчашмаҳои таълиф, арзишҳои илмию адабӣ ва вижагиҳои сабкӣ таҳлилу таҳқиқ кардааст.

Диссертатсия **аҳаммияти** зиёди **назария** **амалӣ** дорад. Ин таҳқиқ ҷанбаҳои назарии омӯзиши таърихи тафсиригории Қуръон ба забони форсии тоҷикӣ, паҳнои таҳқиқ ва равишҳои назарии илми адабиётшиносии тоҷикро такмил бахшида, таъйини арзишҳои илмию адабӣ ва дигар вижагиҳои китобҳои тафсири ба забони форсии тоҷикӣ таълифшударо тақвият медиҳад. Меъёрҳои, ки дар рисола барои таъйини ҷаҳонбинии муфассири асримиёнагӣ, равишҳои тафсиригории Қуръон ба забони форсии тоҷикӣ, таъйини манобеъ ва маохизи таълифи китоби алоҳидаи тафсир, арзишҳои илмию адабии китобҳои тафсири Қуръон ва мабоҳиси дигари мавзӯи истифода шудаанд, барои маърифати комили раванди ташаккул ва махсусиятҳои илми тафсиригорӣ дар адабиётшиносии муосир мусоидат мекунад. Натиҷаҳои илмии бадастомада дар ин таҳқиқ дар амалияи илми адабиётшиносии тоҷик дар пажӯҳиши масъалаҳои марбут ба тафсиригории Қуръон ба забони форсии тоҷикӣ ва баррасии мақоми адабии китобҳои тафсир дар заминаи масъалаи маърифати каломии раббонӣ арзиши муҳимдоранд. Маводи таҳқиқро, ҳамчунин, хангоми навиштани китобҳои дарсӣ ва таълифи воситаҳои таълимӣ дар донишгоҳу донишкадаҳо ва мактабҳои миёна, омода кардани курси лексияҳо аз таърихи адабиёти форсу тоҷик, курс ва семинарҳои махсус оид ба Ҳусайн Воиз ва таърихи тафсирависӣ дар мактабҳои олӣ истифода намудан мумкин аст.

Мундариҷаи асосии диссертатсия дар мақолаҳои ҷопнамудаи муаллиф, аз ҷумла 15 мақолаи дар маҷаллаҳои таъйиднамудаи Комиссияи олии аттестатсионии Федератсияи Россия ва Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашршуда инъикос ёфтааст:

1. Абдуқодирзода, С. Мафҳуми “тафсир” ва истилоҳоти қариб ба он / С. Абдуқодирзода // Паёми ДМТ. – Душанбе: Сино, 2018. – №7. – С. 193-198.

2. Абдуқодирзода, С. Сохтор ва муҳтавои “Равзат-уш-шуҳадо”-и Ҳусайн Воизи Кошифӣ / С. Абдуқодирзода // Паёми ДМТ. – Душанбе: Сино, 2018. – №8. – С. 112-116.

3. Абдуқодирзода, С. Шахсияти эҷодӣ, ҳуввияти адабӣ ва ҷаҳонбинии Ҳусайн Воизи Кошифӣ / С. Абдуқодирзода // Паёми МДТ Донишгоҳи давлатии Бохтар. – Бохтар, 2018. – №1/4 (57). – С. 25-30.

4. Абдуқодирзода, С. Нигоҳе ба тафсири порсӣ ба Қуръони карим то тафсири Ҳусайн Воизи Кошифӣ / С. Абдуқодирзода // Паёми ДМТ. – Душанбе: Сино, 2019. – №1. – С. 203-210.

5. Абдуқодирзода, С. Марҳалаҳои нахустини тафсири порсӣ ба Қуръони карим / С. Абдуқодирзода // Паёми Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни. – Душанбе, 2019. – №2 (79). – С. 142-146.

6. Абдуқодирзода, С. Оид ба таҳсилот ва касби камоли Ҳусайн Воиз / С. Абдуқодирзода // Паёми ДМТ. – Душанбе: Сино, 2019. – №4. – С. 154-159.

7. Абдуқодирзода, С. Суннати тарҷумаи тафсири арабии Қуръон ба порсӣ / С. Абдуқодирзода // Паёми ДМТ. – Душанбе: Сино, 2019. – №5. – С. 171-175.

8. Абдуқодирзода, С. Масъалаҳои методологии омӯзиши фаъолияти тафсири порсӣ ба Қуръони Карим / С. Абдуқодирзода // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ. ДДОТ ба номи Садриддин Айни. – Душанбе, 2019. – №5(82). – С. 144-150.

9. Абдуқодирзода С. Оид ба зиндагиномаи Ҳусайн Воизи Кошифӣ / С. Абдуқодирзода // Паёми ДМТ Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав. – Бохтар, 2019. - №1-4 (68). – С. 47-52.

10. Абдуқодирзода, С. Усулҳои зикри ашъор дар “Тафсири Ҳусайнӣ”-и Ҳусайн Воизи Кошифӣ / С. Абдуқодирзода // Номаи донишгоҳ. Силсилаи илмҳои гуманитарӣ ва ҷомеашиносии ДМТ ДДХ ба номи академик Б. Ғафуров. – Хучанд, 2019. - №4 (61).-С.79-84.

11. Абдуқодирзода, С. Таснифоти адабии Ҳусайн Воизи Кошифӣ / С. Абдуқодирзода // Паёми ДМТ Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав. – Бохтар, 2020. - №1-1 (71). – С. 11-16.

12. Абдуқодирзода, С. Тафсири порсӣ ба Қуръони карим / С. Абдуқодирзода // Паёми ДМТ. – Душанбе: Сино, 2020. – №1. – С. 199-205.

13. Абдуқодирзода, С. Нусхаҳои хаттӣ ва чопии “Мавоҳиби алия / С. Абдуқодирзода // Паёми ДМТ. – Душанбе: Сино, 2020. – №2. – С. 224-231.

14. Абдуқодирзода, С. Муаррифии як нусхаи хаттии “Тафсири Ҳусайнӣ / С. Абдуқодирзода // Паёми ДМТ. – Душанбе: Сино, 2020. – №3. – С. 251-257.

15. Абдуқодирзода, С. Истишход ба қиссаи машҳури анбиё ва ҳикоёт дар “Тафсири Ҳусайнӣ”-и Ҳусайн Воизи Кошифӣ / С. Абдуқодирзода // Фарҳанг ва санъати ДДФ “ДДФ ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода”. – Душанбе: Истеъдод, 2020. - №1. – С. 25 – 30.

Диссертатсияи «Ҳусайн Воизи Кошифӣ ва суннати тафсири порсӣ ба Қуръон ба забони форсии тоҷикӣ (асрҳои X-XV)» кори илмии баанҷомрасида буда, барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01. – Адабиёти тоҷик мувофиқ аст.

Кафедраи таърихи адабиёти тоҷики ДМТ диссертатсияи Абдуқодирзода Саидмукаррамро дар мавзӯи «Ҳусайн Воизи Кошифӣ ва суннати тафсири порсӣ ба Қуръон ба забони форсии тоҷикӣ (асрҳои X-XV)» кори илмии

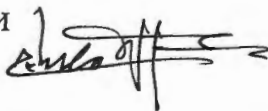
ба анҷомрасида меҳисобад, ки дар сатҳи баланди илмию таҳқиқӣ таълиф шуда, ба ҳамаи талаботи кори диссертатсионӣ ҷавобгӯст. Дар ин рост, диссертатсияи мазкурро барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01. – Адабиёти тоҷик барои Ҷимоя тавсия менамояд.

Хулоса дар ҷаласаи васеи кафедраи таърихи адабиёти тоҷики факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон қабул карда шудааст.

Дар ҷаласа 13 нафар, аз ҷумла 6 нафар доктори илмҳои филологӣ, 6 нафар номзади илмҳои филологӣ иштирок доштанд.

Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» – 13 нафар, «зид» – 0, «бетараф» – 0, қарори №12 аз 23-юми январӣ соли 2020.

Мудири кафедраи таърихи
адабиёти тоҷик, доктори илмҳои
филологӣ, профессор

Мисбоҳиддини Нарзиқул

Котиби илмӣ: н.и.ф., муаллими калон

А. Ф. Авфонов

Суроға: 734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон,

ш. Душанбе, х. Рӯдакӣ 17.

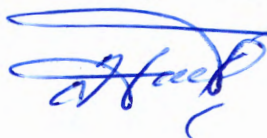
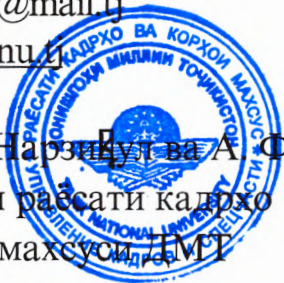
Тел.: +992 372 21 7711

E-mail: tgnu@mail.tj

<http://www.tnu.tj>

Имзои М. Нарзиқул ва А. Ф. Авфоновро тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадрҳо
ва корҳои махсуси ДМТ

Тавқиев Э. Ш.

24.02.20